

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

Sędziowie: SO Bogumił Goraj

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko A. M. (1)

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 sierpnia 2014 roku, sygn. akt I C 260/08

postanawia:

1. oddalić zażalenie,
2. przyznać ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kuratorowi pozwanego nie znanego z miejsca pobytu kwotę 125 zł (sto dwadzieścia pięć złotych) tytułem wynagrodzenia za reprezentowanie pozwanego w postępowaniu zażaleniowym,
3. zasądzić od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 125 zł (sto dwadzieścia pięć złotych) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

II Cz 801/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek powoda o sprostowanie wyroku zaocznego z dnia 16 czerwca 2008 r. i wyroku z dnia 25 sierpnia 2010 r. w sprawie I C 260/08 w zakresie nazwiska pozwanego. Sąd I instancji uznał, iż jedynym dokumentem, z którego wynika nazwisko sprawcy kolizji – pozwanego jest kopia zaświadczenia o kolizji, nie można jednak stwierdzić, że w nazwisku pozwanego wkradł się oczywisty błąd pisarski. W związku z powyższym na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. a contrario wniosek o sprostowanie nazwiska pozwanego w wyrokach został oddalony.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł powód, domagając się jego zmiany i sprostowania wyroków w zakresie nazwiska pozwanego: z M. (1) na M. (2). Skarżący zarzucił Sądowi I instancji błędną wykładnię art. 350 § 1 k.p.c., ponieważ z zaświadczenia o kolizji drogowej jak i ustaleń w postępowaniu klauzulowym wynika, że pozwany nazywa się M. (2).

W odpowiedzi na zażalenie kurator pozwanego, wniósł o oddalenie zażalenia i przyznanie mu wy nagrodzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sprostowanie orzeczeń sądowych prowadzi do przywrócenia w treści dokumentu orzeczenia - bez potrzeby uruchamiania nadzoru judykacyjnego - rzeczywistej woli składu sądu. Dlatego przedmiotem sprostowania może być wyłącznie oczywista omyłka sporządzającego dokument orzeczenia i uwidoczniła w osnowie tego dokumentu, nie zaś wadliwość, która wystąpiła już w procesie decyzyjnym orzekania. Zatem sąd nie może sprostować błędnego oznaczenia strony procesu, jeżeli strona ta została nieprecyzyjnie opisana już w pozwie i identycznie (czyli nie przez omyłkę) została oznaczona przez sąd w wyroku. Oczywiście, spotykany jest w orzecznictwie odmienny pogląd, ale w tej konkretnej sprawie należy pamiętać o decyzjach procesowych które były podjęte w tej sprawie. Został bowiem ustanowiony dla pozwanego A. M. (1) kurator dla osoby, której miejsce pobytu nie jest znane. Ogłoszenia były wywieszone z takim nazwiskiem jak w pozwie. Poza tym, wprawdzie oprócz dokumentu w postaci zaświadczenia o kolizji jest jeszcze w aktach sprawy umowa kupna samochodu (k. 149), z której wynika nazwisko M. (2), to jednak wobec błędu powoda (a nie sądu) i rozbieżności w pisowni nazwiska pozwanego w dokumentach załączonych do pozwu, Sąd Rejonowy prawidłowo oddalił wniosek o sprostowanie na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powoda jako niezasadne.

O wynagrodzeniu kuratora w postępowaniu zażaleniowym orzeczono na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013 r. poz. 1476) w zw. z § 6 pkt 5 i § 13 ust. 2 pkt 1 pkt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.).

W związku z tym, że wynagrodzenie należy do wydatków w ramach kosztów sądowych, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2014.1025 j.t.) poprzez art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zasądzono koszty wynagrodzenia kuratora od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu rejonowego w Bydgoszczy.